ZBULIMI
I SHTATË EPOKAVE KISHTARE

KAPITULLI 2
VIZIONI NË PATMOS

Zbulesa 1, 9 - 20

Gjoni në Patmos

Zbulesa. 1, 9:

"Unë, Gjoni, vëllai juaj dhe pjesëmarrës në telashe, në mbretërinë dhe në durimin e Jezu Krishtit, isha në ishullin që quhet Patmos, për shkak të fjalës së Perëndisë dhe për dëshminë e Jezu Krishtit."

Kjo seri e vizioneve të shpalljes personin e Jezu Krishtit i jepet Gjonit, ndërsa ai u dëbua në ishullin e Patmos. Ky është një ishull i vogël që ndodhet rreth pesëdhjetë kilometra nga brigjet e Azisë së Vogël, në detin Egje. Duke qenë me gjarpërinjtë shkëmbore, hardhucat dhe akrepat, ajo kishte pak vlerë komerciale, dhe kjo është që Perandoria Romake e kishte përdorur si koloni penale ku aty vendosen kriminelët e thekur, të burgosurit politikë, dhe kështu me radhë.

Ju do të vëreni se Gjoni trajton të krishterët si një vëlla në telashe. Vetëm në atë kohë kisha e hershme ishte duke kaluar nëpër përndjekje të mëdha. Ai nuk ishte vetëm "kudo dëshmuar kundër" fesë së tyre, por edhe vetë njerëzit ishin burgosur dhe vrarë. Gjoni, si shumë të tjerë, tani shërbejnë një dënim me burg për fjalën e Perëndisë dhe për dëshminë e Jezu Krishtit. Kur ata e arrestuan, më kot u ke përpjekur për të vrarë atë në valë në vajin njëzet e katër orë. Pastaj ai u zemërua dhe oficerët e pafuqishëm e dënuan me deportimin në Patmos. Por Perëndia ishte me të, dhe ai u kursye duke e lënë ishullin dhe kthimit në Efes, ku ai përsëri vazhdon të jetë një pastor deri në vdekjen e tij.

Vizionet se Gjonin e kishin mbuluar një periudhë prej dy vjetësh, më 95 të viteve 96-të pas Krishtit. Ata janë më të shquar të të gjitha vizioneve në Fjalë. I gjithë libri është hedhur në simbole, dhe për këtë arsye është në objektivin e kritikave të shpeshta dhe debatit. Megjithatë, me të vërtetë ishte i veshur me vulën e Perëndisë. Kjo e bën atë autentike dhe me vlerë të madhe për të gjithë ata që lexojnë ose dëgjojnë shkrimet e faqeve të tij të shenjta.

NË FRYMË NË DITËN E ZOTIT

Zbulesa 1, 10:

"Një ditë të Diel pata vegim prej Shpirtit të Shenjt dhe pas meje dëgjova një zë të madh, porsi zë trumpete."

"Isha në Frymë." A nuk është kjo vetëm e bukur? Oh, e dua këtë. Këto fjalë mund të quhet "plotësia e jetës krishtere". Nëse jetojmë si të krishterë, ne duhet të jemi në mendjen e tij. Gjoni nuk tha se ai ishte në zemërimin e tij. Kjo nuk do ti sjellë këto vizione. Ai duhej të ishte Fryma e Perëndisë. Gjithashtu me ne dhe duhet të jetë Fryma e Perëndisë ose përpjekjet tona janë të kota. Pali tha: "Unë do t'i lutem në Frymë, do të këndoj në Frymë, do të rroj në Frymë." Nëse diçka do të jenë të dobishme, duhet të zbulohet me anë të Frymës, konfirmuar nga Fjala dhe shfaqin rezultatet që sjell. Si Gjoni duhet të jetë në Frymë të marrë këtë zbulesë të madhe të ri të Jezu Krishtit, kështu që ne jemi të sigurt që duhet të jetë në Frymë të kuptuar argumentet që Perëndia na ka dhënë për të jetuar me to në Fjalën e Tij, sepse ai është i njëjti Frymë.

Shikojeni atë në këtë mënyrë. Dhe më shumë se një shumicë prej tyre lexojnë Biblën ku ai thotë se në Veprat 2, 38:

"Pendohuni dhe secili nga ju le të pagëzohet në emër të Jezu Krishtit për faljen e mëkateve, dhe për të marrë dhuratën e Frymës së Shenjtë,"

dhe vetëm vazhdoni më tutje. Ata nuk e shohin atë. Nëse ata e shohin atë duke shkuar në Frymë, ata do të dinë se në qoftë se ata duan të merrnin Frymën e Shenjtë,

duhet të pendohen dhe të pagëzohen në emër të Zotit Jezus dhe atëherë Perëndia do të jetë i detyruar të përmbushë Fjalën e Tij duke i mbushur me Frymën e Shenjtë. Ata asnjëherë nuk hynë në Shpirtin e Tij, përndryshe do tju ndodhtë pikërisht ajo që thotë Fjala. Lutju Perëndisë për një zbulesë nga Fryma e Tij. Ky është hapi i parë. Bashkim në Frymën.

Më lejoni të përdor një ilustrim tjetër. Supozoni se ju keni nevojë për shërim. Çfarë thotë Fjala? Ne lexojmë atë shumë herë të panumërta, por kur lexojmë atë hymë në Frymën. A edhe ne kërkojmë Perëndinë për Shpirtin e Tij për të na mësuar të vërtetën e saj? Në qoftë se ne e bëmë, rrëfyer mëkatet e tyre, ne do të mirosurtë dhe për ne ka për t'u lutur, dhe se ishte ajo. Ndoshta ato nuk do të vijë menjëherë, por në Shpirtin e Tij është e gjitha, por mbi të. Nuk ka asnjë gjykatë tjetër të apelit. Perëndia do të përmbushë Fjalën e Tij. Oh, ne kemi nevojë për të marrë në Frymë, dhe atëherë gjërat do të zgjidhen. Shkruani Shpirtin dhe pastaj të kalojnë nëpër copa dhe të shikojnë se çfarë do të bëjë Perëndia.

A keni vënë re ndonjëherë se si bota po hyn në shpirtin e gjërave që janë në botë? Ata shkojnë në lojërat e tyre, ngjarjet e tyre sportive, dhe vallet e tyre. Ata hyjnë në frymën e saj. Mos rri aty si lule në mur, si shkopinj të vjetra të thata. Ata hyjnë me të drejtë në fushën e gjërave dhe të bëhet një pjesë e gjërave. Por, oh, sa ata urrejnë të krishterët, sepse ata hyjnë në shpirtin e Fjalës së Perëndisë. Ata na quajnë fanatikë dhe e shenjta-mbajtës të rregullave. Dhe nuk ka asgjë që unë nuk do të bëjë për të treguar urrejtjen dhe kundërshtimin e tyre. Por injorojë atë. Ajo mund të pritet, sepse ju e dini se ku ajo vjen. Vetëm të vendosur dhe të bashkuar në frymën e kremtimit.

Shpirti ynë është i pastër. Ai është i ftohtë. Ai është e vërtetë. Ai është inteligjent dhe serioz, por ende plot me gëzimin e Zotit. Një i krishterë duhet të jetë i plotë në gëzimin e jetës dhe plot kënaqësi në Zotin, siç është bota kur kënaqet dhe të gëzojnë kënaqësitë e saj. Krishterët dhe bota janë meshkuj, dhe të dy kanë ndjenja. Dallimi është se si një zemër dhe ndjenja vetëm ndaj Zotit lavdi dhe dashurinë e Tij të krishterë, ndërsa trupi bota që do të mblidhet.

Kështu, ai thotë se Gjoni ishte në Frymë ditën e Zotit.

Oh, këtu është vargu që me të vërtetë shkakton grindje. Ai nuk e konsideron të nevojshme ose të përshtatshme, por disa nuk mund të shihnin se çfarë me të vërtetë thotë Fjala.

Para së gjithash, ne gjejmë disa njerëz të mrekullueshëm që ditën e Zotit e kanë quajtur ditën e së shtunës, e cila është e shtuna e tyre. Pastaj ka të tjerë që e quajnë Dita e Zotit të dielën, ditën e parë të javës. Megjithatë, kjo mund të jetë një nga ato ditë, ose edhe dy së bashku, për shkak se Gjoni ishte në Frymën e fituar në këtë vizion për një periudhë prej dy vjetësh. Në fakt kjo ka ndodhur se Gjoni është marrë në Frymë dhe të transferohen në ditën e Zotit, i cili është ende për të ardhur. Bibla flet për Ditën e Zotit, i cili është gati të ndodhë në të ardhmen dhe Gjoni tani shikon gjërat e asaj dite të ardhshme. Por, në ndërkohë, për zgjidhjen e pyetjeve, le të gjeni saktësisht se çfarë është në të shtunën sot.

Shabbat, siç e dimë nga Dhiatën e Re, nuk është duke e mbajtur disa ditë. Ne nuk kemi një komandë të vetme për të mbajtur të shtunën në tjetrën, as nuk kemi një urdhërim që ne të mbajtur ditën e parë të javës, e cila është e diel. Ja e vërteta e së shtunës, që do të thotë "pushim". Heb. 4, 8: "Për ata është Joshua futur në pjesën tjetër (ose ditën tjetër), nuk do të kishte folur pastaj për një ditë tjetër. Kjo lë pushimi (e shtunë mbajtjen) për popullin e Perëndisë, sepse kush ka hyrë në prehjen e tij dhe kam fjetur nga veprat e veta, ashtu si Perëndia nga të tijat." A keni dëgjuar se fraza kyçe në pjesën e fundit të reshtit? "Perëndia u çlodh nga veprat e Tij." Perëndia i dha Izraelit ditën e shtatë për Sabatin e tyre në kujtim të veprave të tij, në të cilën ai e krijoi botën dhe gjithçka në të, dhe pastaj u ndal duke shiquar se çfarë kishte krijuar. Ai pushoi nga puna e tij. Atë e zuri gjumi. Pra, kjo është e gabuar për të dhënë pjesën tjetër e shtunë për njerëzit që janë të gjitha në të njëjtën kohë dhe që ishin në një vend, në mënyrë që ata të mund të gjithë të mbajë një ditë të caktuar. Sot, gjysma e botës në dritë, ndërsa gjysma tjetër në errësirë, në mënyrë që ajo nuk do të kishte funksionuar. Por kjo është vetëm një argument me një dorë natyrore.

Le të shohim se çfarë Bibla na mëson në lidhje me këtë prehje e shtunë. "Sepse ai që ka hyrë në prehjen e tij." Kjo hyrje nuk është vetëm hyrje, por edhe të mbetet në prehje. Kjo është "pjesa tjetër e përjetshme", e cila është dita e shtatë shkruani vetëm.

"Shtatë" është i plotë. "Tetë" është përsëri "i pari" në ditë. Ringjallja e Jezusit ishte dita e parë e javës duke na dhënë jetën e përjetshme dhe e shtunë prehje të përjetshme. Kështu ne shohim pse Perëndia nuk mund të na japë ndonjë ditë të caktuar të javës, si të shtunën (pushimit). Ne jemi të "zbuluar" dhe "të tjerët" në prehjen tonë se Izraeli nuk është i vetëm dhe se mund të bëjë për shkak se ai ishte vetëm një hije e realitetit të vërtetë që e gëzojmë. Pse shkoni përsëri në një hije kur kemi realitet tani?

Pjesa tjetër, apo të shtuna të përhershme, të pranojë ftesën e Jezuit. Ai tha se në Mateu 11, 28 - 29:

"Ejani me mua të gjithë ju që jeni munduar dhe të rënduar dhe unë do t'ju jap çlodhje. Merrni mbi vete zgjedhën time dhe mësoni nga unë;

...dhe ju do të gjeni prehje (ose ruajtjen e së shtunës, jo një ditë, por e përjetshm jeta, Sabbath) shpirtrat tuaj."

Pa marrë parasysh se sa kohë keni qenë i lodhur nën barrën e tyre të mëkatit, qoftë ajo të jetë dhjetë, tridhjetë apo pesëdhjetë vjet ose më shumë, me jetën tuaj të lodhur dhe ju do të gjeni prehjen e Tij (e shtuna e vërtetë). Jezusi do t'ju jap çlodhje.

Pra, çfarë saktësisht është se pjesa tjetër që Jezusi do të japë? Izaija 28, 8 - 12:

"Të gjithë tryezat janë plot me vjellësira dhe ndytësi, askund vend të pastër! Cilin Ai do ta bëjë me urtësi? Kuj tia spjegojë doktrinën? Që kan hequr dorë nga qumshti dhe të larguar nga gjiri? Sepse rregulla duhet të jetë në rregulla, rreshti në rresht, pakëz këtu e pakëz atje; sepse belbëzuesit me buzat dhe gjuhë tjeter do ti flasë këti populli. Kujt Ai i tha: "Ky është pushim (shabat), jepni të lodhurve të çlodhen (ose mbajnë shabatin e Tij), dhe kjo është freskim,por prap nuk deshën të ndëgjojnë."

Këtu është rofetizuar këtu tek Isaia. I plotësuar rreth 700 vjet më vonë, në ditën e Rrëshajve, kur të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë pikërisht ashtu siç u është thënë të jetë. Kjo është e shtuna e vërtetë që u është premtuar. Prandaj, kur ata u mbushën me Frymën e Shenjtë, u ndal me punët e tij të kësaj bote, punët e kësaj bote, rrugët e këqija. Fryma e Shenjtë mori ontrollin e jetës së tyre. Ata hynë në prehjen. Kjo është një vend prehjeje. Kjo është Sabbathi i juaj. Kjo nuk është një ditë, as vjet, por përmbushja e përjetshme dhe bekimin e Shpirtit të Shenjtë. Ju të ndaluar, por Perëndia e bën. Perëndia është te ti që dëshiron dhe të veprojë sipas pëlqimit të tij.

Më lejoni të përmend një gjë më shumë në lidhje me Sabbatarianët të cilët pretendojnë që ne takohemi ditën e gabuar të javës, kur ne takohemi të dielën, ditën e parë. Këtu është ajo që ka thënë Justin në pjesën e dytë të shekullit. "Të dielën një takim është mbajtur për të gjithë ata që jetojnë në qytete dhe fshatra dhe e lexojnë kalimin nga kujtimet dhe të dhënat apostolike, për aq kohë sa lejon koha. Kur mbaroi leximin, kryetari i predikimit paralajmëron dhe inkurajon imitimin e këtyre gjërave fisnike. Pastaj të gjithë ngriten për të bërë një lutje të përbashkët. Në fund të meshës, siç është përshkruar më parë të vendosur bukë dhe verë, dhe shprehu mirënjohjen dhe komuniteti i përgjigjet: "Amen". Pastaj secilit i jepet copa të shpërndara për të ngrënë, dhe pas jepet edhe për ato në shtëpi që janë në mungesë. Pastaj pasur dhe ata që duan të japin kontribute në përputhje me vullnetin e tyre të lirë dhe të mbledhura është lënë Kryetarit se me to furnizon jetimët, të vejat, të burgosur, të huaj në nevojë." Kështu ne shohim se ata të cilët pretendojnë se kisha e hershme ka vazhduar me traditën hebreje të takimit ditën e fundit të javës në injorancë totale prej asaj që historia në fakt thotë dhe për këtë arsye nuk janë të denjë për besim.

Oh, në qoftë se njerëzit mund të vijnë tek Ai ka dhe për të gjetur atë prehje. Në të gjitha zemrat e një dëshirë e zjarrtë për ato të pjesës tjetër, por shumica e tyre nuk e dinë përgjigjen. Pra, duke u përpjekur për të kënaqur procesin e etur fetar të mbajtur disa ditë ose pranimi besimet denominacionale të kishës dhe dogmës. Dhe në mungesë të kësaj, shumë përpiqen, dehem dhe të gjitha vulnetet fizike duke iu referuar kënaqësitë e kësaj bote mund të gjeni disa lloj të kënaqësisë. Por në fakt nuk ka paqe. Ato nxjerrin tym dhe marrin pilula për të qetësuar nervat e tij. Por nuk ka asnjë tjetër në pozicionin tokësor që qetëson. Ata kanë nevojë për Jezusin. Ata kanë nevojë për ilaç qiellor, pushoni Frymën.

Pastaj shumica e tyre shkojnë në kishë të dielave. Kjo është e mirë, por edhe atje nuk e kanë idenë se si t'i qasen Perëndisë dhe për të lavdëruar Atë. Jezusi tha se e drejta për të festuar në frymë dhe në të vërtetën, Gjoni 4, 24. Megjithatë, të festuar atë që ju merrni në kishë që Perëndia e di aq pak që Krishterët kanë vendosur Baba Dimrin dhe lepujt e Pashkëve? Si e bëjnë ata? Këto janë trashëguar nga paganët dhe e bëri atë një

pjesë e doktrinës së kishës. Por, kur të kthehet te Zoti dhe të mbushesh me Frymën e Shenjtë, u jep të gjithëve gjëra të tilla. Ai ka një pushim në shpirtin e tij. Ai me të vërtetë fillon të jetojë dhe të duan Perëndinë dhe madhëroje Atë.

Pra, përsëri në Shkrimit tonë. Ne e dimë se nuk është Dita e Zotit. Nëse nuk është e shtuna apo e diela, çfarë është ajo? E pra, e vënë atë në këtë mënyrë. Sot sigurisht nuk është Dita e Zotit. Kjo është dita e njeriut. Puna e njeriut, puna e njeriut, kisha e njeriut, ideja e njeriut të festuar, të gjitha njeriu, sepse kjo është bota e njeriut (kozmosi). Dhe dita e Zotit vjen. Po, me të vërtetë. Ajo është në këtë kohë të Zbulesës së Jezu Krishtit, Gjoni është marrë nga Fryma dhe u transferua në ditën e madhe të Shpirtit që do të vijnë. Dita e Zotit është kur ju jeni të plotë në ditët e njeriut. Atëherë mbretëria e kësaj bote u bë mbretëria e Perëndisë tonë. Dita e Zotit është kur ju shkoni poshtë gjykatat dhe pasi që vjen mijëvjeçari. Tani për tani bota është duke punuar me një të krishterë atë që ai dëshiron të bëjë. Ata e quajnë atë me të gjitha llojet e emrave të liga, duke u përqeshur me të. Por vjen një gjë e madhe dhe ditën e famshme kur e tërë bota do të qajnë dhe do të vajtojnë, sepse Qengji po vjen në tërbim e për të gjykuar botën. Vetëm atëherë të drejtët do të kenë ditën e tyre me Zotin, sepse ata që kryejnë paudhësi do të digjen, por të drejtët do të ecin mbi dritën e tyre në mijëvjeçarin. Malakia 4, 3:

"Do të shkelni njerëzit e këqij, pasi ata do të jenë hi nën thembrat e këmbëve tuaja gjatë ditës kur unë do ta bëj këtë - thotë Zoti i ushtrive."

ZËRI SI NJË BORI

Zbulesa. 1, 10:

"... kur dëgjova pas meje një zë të madh si i borisë."

Gjoni ishte në Frymë, dhe pastaj ai e pa ditën e madhe dhe të mrekullueshme të Zotit Jezus dhe me gjithë fuqinë e Tij të shenjtë. E ardhmja është për t'u zbuluar, për shkak se Perëndia donte për të mësuar. Gjoni nuk tha se ishte si një erë që fryhet. Ai ishte si një bori. Pra, kur bien boritë atëherë ka diçka urgjente. Ajo ishte si myzhde, i dërguari i mbretëror, i cili vjen për njerëzit. I ra bririt. Kjo është një thirrje urgjente. Njerëzit mblidhen për të dëgjuar. (Izraeli ka mbledhur gjithmonë ashtu). Diçka e rëndësishme është në dorë. "Dëgjoni këtë!" Pra, ky zë kishte të njëjtën thirrje urgjente si dhe zëri i borisë. Ai ishte i qartë dhe i fortë, mahnitës dhe zgjues. Oh, se sot ne do të jemi në gjendje për të dëgjuar zërin e Perëndisë si një bori, sepse ajo është "fryhet evangjelizmi", e cila reklamon "fjala e profecisë", se ne jemi të vetëdijshëm dhe të përgatitur për atë që po vjen në hapësirë.

URDHËRI QË TË SHKRUAJË

==Zbulesa. 1, 11:

=="Si të flasin: 'Unë jam Alfa dhe Omega, i pari dhe i fundit,' dhe, 'çfarë ju shihni, shkruaji në një libër dhe ua dërgo shtatë kishave që janë në Azi: në Efes, Smirnë, në Pergam, në Tiatirë, Sardis, Filadelfia dhe Laodice.'"

Këtu. I Pari dhe i Fundit, Alfa dhe Omega: kjo është e tëra e saj. Vetmi Perëndi i vërtetë. Zëri i Fjalës së Perëndisë. Realiteti dhe e vërteta janë në majë të gishtave tuaj. Si është e mundur që të jetë në Frymë. Oh, Perëndia ime, të jetë në praninë e Perëndisë dhe për ta dëgjuar... "Çfarë ju shihni, shkruaji në një libër dhe ua dërgo shtatë kishave." Zëri shpalli Fjalën e Tij në Kopshtin e Edenit dhe në malin Sinaj, një zë që është dëgjuar edhe në lavdinë e lartësuar në Malin e Shpërfytyrimit, dukej edhe një herë, dhe këtë herë të shtatë kishat me një zbulesë të plotë dhe të fundit të Jezu Krishtit.

"Gjoni, shkruajti vizionin. Shenjëzimi atyre për kohën që do të pasojnë, për shkak se ajo është e vërtetë se profecia duhet të përmbushet. Shkruani ato dhe për të dërguar të njohur për ta."

Gjoni njohu atë zë. Oh, ju do të njohini atë zë kur Ai do të thërrasë, në qoftë se ju jeni një prej Tij.

MBAJTËSIT PËR QIRINJ PREJ ARI

Zbulesa. 1, 12:

"U solla të shoh zërin që foli me mua dhe duke u kthyer pashë shtatë shandanë ari."

Gjoni nuk thotë se ai u kthye për të parë se çfarë dëgjohet zëri i tij, por ai u kthye për të parë zërin. Oh, unë si ai. Ai u kthye për të parë zërin. Zëri dhe personi janë një dhe të njëjtë. Jezusi është Fjala.

Gjoni 1, 1 - 3:

"Në fillim ishte Fjala dhe Fjala ishte pranë Perëndisë - dhe Fjala ishte Perëndi. Ajo ishte në fillim me Perëndinë. Çdo gjë prej tij, dhe pa atë nuk u bë asgjë që është bërë."

Nëse ndonjëherë ju me të vërtetë mund të shihni Fjalën, ju do të shihni Jezusin.

Kur Gjoni ishte kthyer ai kishte parë shtatë shandanë ari. Në fakt, ajo ishte e mbushur me qirinj. Dhe në reshtin e 20-të, ata janë shtatë kishat: "Të shtatë shandanët që pe janë shtatë kishat." Në mënyrë që të përfaqësojnë kishën, vështirë se mund të jetë qirinj. Qirinnjtë digjeshin për një kohë dhe pastaj ishin të djegur. Vdes. Më shumë nuk ka ndodhur. Ose qëndron për qirinj që kanë një cilësi të qëndrueshme të cilat ju nuk keni qirinj.

Nëse ju doni të merrni një pamje të bukur e llambës, lexuar në lidhje me atë në Zakaria 4, 1 - 6:

"Engjëlli që fliste me mua u kthye dhe më zgjoi ashtu si një njeri që zgjohet nga gjumi ai më tha: 'Çfarë po shikon?' Dhe unë i thashë: 'Unë po të shoh, dhe ja, një qirimbajtës krejt prej ari, dhe me një enë mbi të, dhe të shtatë llambat mbi të dhe shtatë tuba për shtatë llampat që janë në majë. Dy ullinj janë pranë tij, një në anën e djathtë, e një në anën e majtë.' Unë u përgjigja dhe u thashë engjëjve që folën me mua, duke thënë: 'Çfarë është kjo, o Zot?' Engjëlli që fliste me mua u përgjigj dhe më tha: 'A nuk e dini se çfarë është kjo?' I tha: 'Jo, o Zot.' Ai pastaj u përgjigj dhe tha, duke thënë: 'Kjo është fjala e Zotit drejtuar juve: 'Jo për fuqinë dhe as për forcën, por 'shpirtin tënd!' thotë Zoti i ushtrive.''

Këtu është një tjetër llambë prej ari të kulluar. Ajo shkëlqen, sepse ajo ka një bollëk të naftës së prodhuar nga dy pemë ulliri që janë të vendosura në çdo anë. Këto dy pemë përfaqësojnë Dhiata e Vjetër dhe e Re, dhe natyrisht, të naftës, tipizon Fryma e Shenjtë, Ai që mund të na japë dritën e Perëndisë njerëzve. Engjëlli që i foli Zakarias në fakt ka thënë: "Ajo që ju shihni do të thotë se kisha nuk mund të arrijnë asgjë me forcën e vet ose me forcë, por për Frymën e Shenjtë."

Pra, e konsiderojnë këtë qëndrim e qirinjëve. Ju do të vini re se ka një amfiteatër i madh apo enë që është në mes të shtatë armëve që vijnë nga ajo. Kjo anije është e mbushur me vaj ulliri i cili rrjedh përmes shtatë Fitilave të cilat janë të vendosura në shtatë tubave. Kjo i njëjti vaj të djegur dhe të ndritshëm në fund të shtatë tubave. Kjo dritë nuk shuhet. Priftërinjtë janë vetëm të vazhdojë për të shtuar vaj në enë.

Llamba është ndezur në një mënyrë të veçantë. Së pari, prifti mori zjarr nga altari i shenjtë e cila ishte vendosur fillimisht në zjarr me anë të zjarrit të Zotit. Së pari ai e kishte ndezur llambën, e cila ishte vendosur në krye të enës. Pastaj ndezi një flakë të dytë pishtar e llambës së parë. Llamba e tretë ka marrë zjarr nga llambat e tjera, të tilla si i katërti i marrë nga një i tretë, e kështu me radhë deri sa ishin të djegur shtatë llambat. Ky është zjarri i shenjtë nga altari, që kaloi me një llambë në një llambë, një lloj të shkëlqyer e Shpirtit të Shenjtë në shtatë moshat e kishës. Derdhja origjinale e Rrëshajëve (e cila është derdhje që erdhi direkt nga Jezusi në pajtuesi) furnizon Kishën e Tij në të gjitha shtatë sezonet e përkryer dhe tregon se Jezu Krishti është i njëjtë dje, sot e përjetë, Perëndia që nuk ndryshon kurrë në thelbin e Tij dhe në rrugët e tij.

Në Gjoni kapitulli 15 Jezusi tha: "Unë jam hardhia, ju jeni kalaveshet." Ai është Vera kryesore, që vjen nga rrënja origjinale nga fara origjinale që ka jetë në vetvete. Kështu, hardhia nuk bën fruta, por të bëjë degë. Pra kontrolloni këtë: ju mund të merrni një pemë agrume si një pemë portokalli dhe shartojë atë në një degë të një grejpfrut, limon, degë dhe specie të tjera dhe varieteteve, dhe të gjitha degët do të rriten. Por këto degë të shartuar do frute portokalli. Në asnjë mënyrë. Lemoni do të jetë një degë e hershme e limon dhe degëve grejpfrut do fryte grejpfrut dhe kështu me radhë. Megjithatë, kjo do të shkojë përpara në degët e pemës së jetës. Por në qoftë se pema ndonjëherë le në një tjetër degë, do të jetë degë portokalli dhe një portokall të hershme. Pse? Sepse jeta në industri dhe jetën në bagazhin janë identike, ndërsa ajo nuk ishte aq me degët e shartuar. Këto degë shartuar kanë burimet e tyre në llojet e tjera të jetës nga pemë të tjera, nga rrënjët e tjera, nga fara të tjera. Oh, ata do të jetë një fryt në fillim, por nuk do të mbajë portokall. Ato nuk mund të bëjë, sepse ata nuk janë origjinale.

E tillë është kisha. Rrënja është copëtuar dhe degët janë shartuar. Degët e shartuara janë Baptistët, degët Methodist, degët e degëve të presbyterianë dhe Penteckstalët. Dhe nga këto degë janë të lindur një Baptist, metodiste, Pentekostal dhe Presbyterian fruta.

(Fara besimi nga të cilat produktet e fetusit të tyre.) Por në qoftë se vreshti ndonjëherë le në një tjetër degë, se dega do të jetë pikërisht si vetë hardhi. Ajo do të jetë e njëjta lloj dege që të dalë në ditën e Rrëshajëve. Ato do të flasin gjuhë, profetizojnë dhe kanë forcën dhe një shenjë e Jezu Krishtit për të ringjallur në të. Pse? Për shkak progresit të burimeve natyrore të kalem. Ju shikoni, ajo nuk është e shartuar në hardhi, ajo ka lindur në hardhi. Kur këto degë të tjera shartohen; të gjithë ata që mund të bëjnë ishte një fryt i hershëm i tyre sepse ata nuk janë rrënja e kësaj kalemi. Ata nuk e dinë në lidhje me atë jetë origjinale dhe fruta origjinale. Unë nuk mund ta di, sepse ata nuk janë të rrënjën me atë. Por keni lindur nga ajo, që do të jetë e njëjta jetë që ishte në të rrjedhin origjinal (Jezu) erdhi me anë të tyre dhe të manifestohet nëpërmjet tyre. Gjoni 14, 12:

"Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: kush beson në mua dhe do të bëjë gjëra që kam bërë; dhe vepra më të mëdha se këto, sepse unë po shkoj tek Ati."

Prerje që drejton njeriun nuk mund të rrënjëset nga Perëndia, sepse në frymë dhe jo njeriu, ai që jep jetë.

Sa emocionuese për të menduar për ato shtatë llampat që tërheq jetën dhe dritën e burimeve dhe enët kryesore, sepse ata kishin në të zhytur fitil e tij. Këtu është përshkruar çdo moshë e kishës. Jeta e tij e keqe nga Fryma e Shenjtë. Fitili e tij (jeta) është e zhytur në Krishtin. Nëpër atë fitil ai ka tërhequr kundër vetes jetën e Krishtit, dhe kështu Kisha jep dritë. Çfarë lloj i dritës i jep? Gjithashtu dritën që ishte ndezur në llambën e parë. Dhe të gjithë rrugën nëpër të sezonit, derisa të pranishëm në kohë dërguarin e ditës së fundit, shfaqin të njëjtën jetë dhe të njëjtën dritë se jeta është e fshehur me Krishtin në Perëndinë.

Jo vetëm kështu që ne mund të themi me këto fjalë lajmëtarëve, por këtu gjallërisht është përshkruar çdo besimtar i vërtetë. Ata të gjithë rrjedhin nga i njëjti burim. Të gjithë u zhytën në të njëjtën anije. Ata janë të vdekur për veten dhe jetën e tyre të fshehur bashkë me Krishtin në Perëndinë. Ata janë vulosur me Frymën e Shenjtë. Ef. 4, 30:

"Dhe mos e trishtoni Frymën e Shenjtë të Perëndisë, me të cilin u vulosët për ditën e shpengimit."

Asnjë prej tyre nuk mund të rrëmbej nga duart e tij. Jeta e tyre nuk mund të preket. Dukshme djegur dhe shkëlqim duke i dhënë dritë dhe manifestimet e Shpirtit të Shenjtë jetës. E brendshme, jeta e padukshme është e fshehur në Perëndinë dhe është ushqyer nga Fjala e Zotit. Satani nuk mund t'i ngasë. Edhe kjo nuk është vdekja që ne nuk mund të prekin, sepse vdekja ka humbur djegija e saj, varri ka humbur fitoren e saj. Falë Zotit, ata e kanë këtë fitore në dhe nëpërmjet Zotit Jezu Krisht. Amen dhe Amen.

NUK ËSHTË MË PRIFT

Zbulesa. 1, 13:

"Dhe, në mes të shtatë shandanëve, një të ngjashëm me një Bir njeriu, të veshur me një petk të gjatë deri te këmbët dhe të ngjeshur në lidhje me një brez të artë."

Atje ai qëndron, njërin si Biri i njeriut. Si një xhevahir i shkëlqyer duke e vendosur në unazë, kështu që Ai është përlëvduar në mes të kishave. Kjo është dita e Zotit, sepse ai është Gjoni që e pa këmbën e saj jo si një prift, por si gjyqtar që vjen. Brezi i artë që është më e rrezikshme rreth belit ku është prifti kishte për të veshin ndërsa shërbente Perëndisë në Shenjtin e të Shenjtëve, por tani është rreth në supet e tij, sepse ai nuk ka një prift, por një gjyqtar është. Tani mbushur me Gjonin 5, 22:

"Ati nuk gjykkon asnjë, por gjithë gjyqin ia dha Birit."

Puna e tij ëashtë bërë. Klerizmi është e përfunduar. Ditët profeci janë përfunduar. Ai qëndron si një gjykatës i rrezikshëm.

LAVDIA E SHTATËFISHT E PERSONIT TË TI

Zbulesa. 1, 14 - 16:

"Dhe kokën e tij e bardhë e flokëve si lesh i bardhë, si bora, dhe sytë e tij ishin si flakë zjarri dhe këmbët e tij janë të ndritshëm si bronzi, si në një furrë dhe zëri i tij si zë shumë ujërash. Në dorën e djathtë kishte shtatë yjet, nga goja e tij dilte një shpatë e mprehtë me dy tehe, dhe fytyra e tij ishte si dielli që ndrin me gjithë forcën e saj."

Si shumë të lëvizshme dhe frymëzues ishte pamja e Jezusit, Gjonit, i cili ishte në mërgim për shkak të fjalës, për të parë, fjala e gjallë tani qëndron para tij. Çfarë vizion

ndriçues, për çdo funksion përshkruese ka rëndësi. Çfarë një zbulim i Qenies së Tij të lavdishme.

==1. Flokët e tij të bardhë si bora

Gjoni, në njoftimet e para përmend bardhësinë e flokëve të tij. Ajo ishte e bardhë dhe e ndritshme si bora. Kjo nuk ishte për shkak të moshës së tij. Oh, jo. Flokët me të bardhë nuk tregon moshën, por përvojë, maturi dhe urtësi. I përherëshmi nuk është i vjetër. Çfarë është koha për Perëndinë? Koha do të thotë pak për Perëndinë, por dituria do të thotë shumë. Është si kur Salomoni kërkoi prej Perëndisë mençuri për të gjykuar popullin e Izraelit. Tani ai po vjen, Gjykatësi i tërë tokës. Ai do të kurorëzohet me urtësi. Pikërisht kjo do të thotë flokë të bardhë dhe me shkëlqim. Shohin atë në Danieli. 7, 9 - 14:

"Vëreja dhe ja,u shtruan fronet dhe i Tejetlashti aty ishte ndenj. Petku i tij i bardhë porsi bora, flokët e kokës së tij porsi leshi i pastër; froni i tij porsi flaka e zjarrit, rrotat e tij zjarr i ndezur flakë! Lumë i zjarrtë rridhte e dilte përpara tij,mijëra mijërash i shërbenin e miliarda miliardash qëndronin përpara tij: po bëhej gjyqi, u hapën librat! Ende më jehonin në veshë fjalët e mëdha që fliste briri, dhe ja, egërsira qe prerë, e copëtuan trupin e saj dhe e hodhën për ta djegur në zjarr. Egërsirave të tjera u qe marrë pushteti, por u qe lejuar ta zgjasin jetën edhe për një kohë të caktuar. Unë po shikoja kështu në vegimin e natës: dhe ja, në retë e qiellit, po vinte dikush si Biri i njeriut! Arriti deri tek i Tejetlashti i motit dhe qe paraqitur para tij. Ai i dha pushtetin, nderin e mbretërinë. Të gjithë popujt, fiset e gjuhëtu shtruan nën shërbimin e tij: pushteti i tij pushtet i amshuarqë kurrë s'do të merret, mbretëria e tij kurrë nuk do të prishet."

Këtu është. Danieli pa Atë me atë flokë të bardhë. Ai ishte një gjykatës që ka hapur librat dhe duke gjykuar prej tyre. Daniel e ka parë duke ardhur mbi retë. Kjo është pikërisht ajo që pa Gjoni. Ata të dy e panë atë të njëjtë. Panë gjyqtarin me rripin e Tij gjyqësor mbi shpatullat e tij, duke qëndruar të pastër dhe të shenjtë, plot urtësi, plotësisht të kualifikuar për ta gjykuar botën me drejtësi. Hallelujah!

Edhe bota e kupton këtë simbolikë, si ajo do të ishte në kohët e lashta ku gjykatësi u shfaq dhe e quajti një gjykatës të veshur me një paruke të bardhë dhe një mantel të gjatë që nënkuptonte autoritetin e tij të plotë (uniforma nga koka deri te këmbët) të mbante drejtësi.

2. Sytë eAtij si zjarr

Mendoni se ato. Ata sy që dikur ishin të turbullt me lot dhimbjeje dhe keqardhje. Ata sy që kanë bërtitur ngjalljen në varrin e Lazarit. Këta sy nuk e kanë parë vrasës atë që e kanë varur në kryq, por në pikëllim bërtiti: "Atë, fali ata." Tani ata sytë si flakë zjarri, sytë gjyqtari që do ta shpaguajë ata që refuzuan atë.

Nga të gjitha emocionet njerëzore që është më e dukshme kur ai u shfaq si ishte Biri i njeriu. Megjithatë, pas pagës dhe ky trishtim ishte ende Perëndia.

Ata të njëjtën sy në vegime. Ata sy shiqonin thellë brenda në zemrat e njerëzve dhe të lexojnë mendimet e tyre të vërteta dhe e dinte se të gjitha mënyrat e tyre të ndryshme. Nga sytë vdekjeprurëse shpërtheu Perëndia që bërtiste për ata që nuk e dinë se si ajo është: "... në qoftë se ju nuk besoni se unë jam ai, ju do të vdisni në mëkatet tuaja." Gjoni 8, 24.

"Nëse unë nuk bëj veprat e Atit tim, mos më besoni, por nëse i bëj (veprat e Atit tim), si në qoftë se unë nuk më besoni mua, u besoni të paktën veprave..."

Gjoni 10, 37 - 38. Sikurse Jeremias nga Dhjata e vjetër, ai ishte profeti që ishte duke qarë, sepse njerëzit nuk e pranuan Fjalën e Perëndisë dhe për shkak se shpallja ishte shtyrë mënjanë.

Këto sy të zjarrtë e të flakët gjykatës edhe tani bën regjistrimin e jetës e çdo mishi. Duke kërkuar në të gjithë vendin, nuk ka asgjë që ai nuk ka dhe nuk e di. Ai i di dëshirat e zemrës dhe atë që secili ka për qëllim për të bërë. Nuk ka asgjë të mbuluar që nuk do të zbulohet, sepse çdo gjë është e zhveshur para tij, të cilit ne do t'i japim llogari. Mendoni se ajo. Ai e di edhe tani se çfarë jeni duke menduar.

Po, Ai qëndron si gjyqtar me flakë në sytë për të gjykuar. Dita e hirit është e gjatë. Oh, se populli u pendua dhe kërkoi fytyrën e tij me drejtësi, ndërsa ka ende kohë. Kur do të mund të bënin gjirin e Tij jastëk para se bota të shkrihet në zjarr.

3. Këmbët prej bronzi

"Dhe këmbët e tij ngjanin ndritshëm si bronzi, si në një furrë." Tunxh është i njohur për ngurtësinë e saj të jashtëzakonshme. Nuk ka asgjë të njohur për të cilat ajo mund të farkohet. Por kjo bronzë që përshkruan këmbët e tij është edhe më mbresëlënëse, sepse ajo është dorëzuar për testim në furrë të zjarrtë, një test me të cilin asnjë test nuk mund tia ketë kaluar. Dhe kjo është pikërisht e vërtetë. Bronz nënkupton gjykimin hyjnor: gjykatës i cili është caktuar nga Perëndia dhe kryer. Gjoni 3: 14 - 19:

"Dhe ashtu si Moisiu që e ngriti lart gjarprin në shkretëtirë, kështu duhet Biri i njeriut të ngrihet lart, që kushdo që beson në të të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme. Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e Tij, të vetëmlindur, kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme, sepse Perëndia nuk e dërgoi Birin e vet në botë që ta dënojë botën, por që bota të shpëtohet nëprë mes tij dhe ai që beson në të nuk dënohet për të, por që nuk beson tashmë është dënuar, sepse nuk ka besuar në emrin vetëmlindurit Birit të Perëndisë. Dhe ky është gjykimi që drita erdhi në botë, por njerëzit deshën errësirën më tepër se dritën, sepse veprat e tyre ishin të mbrapshta."

Nr 21, 8 - 9:

"Dhe Zoti i tha Moisiut: 'Bëj një gjarpër flakërues dhe vëre mbi një shtizë; të gjithë ata që janë të kafshuar, do të mbetet i gjallë, nëse ju shikoni në të.' Moisiu bëri atëherë një gjarpër prej bronzi dhe e vuri mbi një shtizë. Nëse dikush ishte kafshuar, kur ai shikon gjarprin prej bronzi do të mbetet gjallë."

Izraeli ka mëkatuar. Mëkati është dashur të jetë i dënuar. Dhe Perëndia e urdhëroi Moisiun të vendosur një gjarpër prej bronzi në një shtyllë, dhe ai që do të shikojmë në do të jetë i shpëtuar nga dënimi i tij i mëkatëve.

Gjarpri prej bronzi në fakt ka simbolizuar mëkatin nga kopshti i Edenit, ku gjarpri joshi Evën duke deklaruar të për të mëkatuar. Flet për gjykim, siç shihet në një altar prej bronzi, ku flija mbi altar është kryer një dënim për mëkatin. Kur Perëndia e dënoi Izraelin për shkeljet e tij në kohën e Elias, ai e ndali shiun dhe qielli u bë i zjarrtë, u bë si bakër. Kështu, në këtë ilustrim ne shohim një gjarpër ku në shtyllë paraqet mëkat i cili tashmë është dënuar, sepse ajo është bërë prej bronzi, duke treguar se është gjykimin hyjnor, por ra në mëkat. Pastaj ai i shëroi të gjithë kushdo që do të shikojë gjarprin në shtyllë dhe pranon rëndësinë e saj, për shkak se ajo ishte puna apo shpëtimi i Zotit.

Gjarpër në një shtyllë është një lloj i asaj që Jezusi erdhi në tokë për të arritur. Ai u bë mish në mënyrë që të marrë mbi vete gjykimin e Perëndisë për mëkatin. Qëndroi në altarin e blatimit është bërë prej bronzi të pastër për Qengjin, që ishte vrarë që para themelimit të botës. Atij tashmë i është rënë gjykimi deri sa nuk ka pasur mëkatarë. Shpëtimi është krejtësisht e Zotit, Ai shkeli gotën e verës së mërisë dhe të zemërimit të Perëndisë vetëm. Fustani i tij është pikturuar në të kuqe flakë me gjakun e tij. Ku vetëm zjarri gjykimi dhe zemërimi i Perëndisë ishte pjesë e tij. Ai vuajti, i drejti për të padrejtët.

"Ti je i denjë, o Qengji i Perëndisë, sepse ti na na shpengove me gjakun e tij."

"Sepse shkeljet tona, për paudhësitë tona e mbytën mbretin, ndëshkimi kujdesi për paqen, dhe për shkak të vurratave të tij ne jemi shëruar." Zoti e ka vënë mbi të keqen e të gjithëve. Ai vuajti si askush nuk ka vuajtur kurrë. Edhe para kryqit kishte derdhur pika të mëdha djerse si gjaku nga trupi i tij, kur në agoni të madhe. Luka 22, 44:

"Dhe si u gjend në agoni,me më shumë vrull lutej. Djersa e tij u bë si pika gjaku që binin në tokë."

Por një ditë ato këmbët prej bronzi të qëndrojnë në hapësirë. Dhe ai do të gjykojë të gjithë vendin dhe një njerëzimin drejtë dhe të përsosur do të gjykojë. Nuk do të ketë shmangur atë gjykatë. Asnjë shtrembërim dhe drejtësia. Nuk do të jetë zbutja e saj. Ai që është i padrejtë dhe do të vazhdojë të jetë i padrejtë, ai i cili është i ndotur dhe do të vazhdojë të jetë i ndotur. Ai i cili është i fiksuar pas nuk do të ndryshojë, sepse ajo kurrë nuk ka dhe nuk do të ndodhë. Këto këmbët bronzi dë të kenë shtypur armikun. Ata do të shkatërrojnë antikrishtit, bisha, dhe gjithçka që është e keqe në sytë e tij. Ai do të shkatërrojë sistemet e kishës që kanë marrë emrin e tij vetëm për të korruptuar shkëlqimin e tij, dhe shkatërron ato së bashku me antikrishtit. Të gjitha, ateistët, agnostikët, modernistët, liberalët, të gjithë do të jenë atje. Vdekja, ferri dhe varri do të jetë atje. Po, ata do. Sepse kur Ai të vijë libri do të hapet. Kjo është kur ajo do të ndodhë edhe kishën e vakët dhe pesë virgjëreshat e marra. Ai do ti ndajë delet nga

cjeptë. Kur të ketë ardhur, ai do të marrë përsipër mbretërinë, sepse është e tij, dhe me Të do të jetë dhjetë mijë një milion mijë herë, nusja e tij që erdhi tek ai për të shërbyer. Lavdi! Oh, kjo është tani ose kurrë. Pendohuni para se të jetë tepër vonë. Zgjohet nga të vdekurit dhe të kërkuar Perëndinë të jetë e mbushur me Shpirtin e Tij, ose ju do të humbasëni jetën e përjetshme. Bëjë atë tani, ndërsa ka kohë.

4. Zëri i tij ishte si zhurma e shumë ujërave

Pra, çfarë është uji? Dëgjoni atë në Zbulesa. 17, 15:

"... me ujë, që pe... janë popuj dhe turma, dhe kombe, dhe gjuhë."

Zëri i tij ishte si zhurma e turmës që flet. Çfarë është kjo? Ky është një gjykim. Sepse këto janë zërat e një numër të dëshmitarëve të cilët, me anë të Frymës së Shenjtë, me anë të moshave të dëshmuar për Krishtin dhe për të predikuar ungjillin e Tij. Ajo do të ngrejë zërin e çdo njeriu në gjykatë kundër mëkatar të vetëm që nuk e kanë pranuar paralajmërimin. Do të dëgjohet britma të mëdha dhe të qarta të të dërguarit. Ata predikues besnikë të cilët kanë predikuar fuqinë e shpëtimin të Jezusit, i cili predikoi pagëzimin e ujit në emrin e Jezusit, i cili predikoi përmbushjen e fuqisë së Frymës së Shenjtë, i cili qëndronte me Fjalën më shumë se ata që qëndruan me jetën e tyre, ata ishin të gjithë zëri i Jezu Krishtit nga Fryma e Shenjtë me anë të kohës. Gjoni 17, 20:

"Unë lutem jo vetëm për këto, por edhe për ata që me anë të fjalës së tyre do të besojnë në mua."

A keni menduar ndonjëherë se si njeriu e tmerrshme të përballohen pafuqinë ndaj ujëvarë? Tani mendoj për atë ulërimë ndërsa i afrohet. Dhe ajo gjithashtu vjen dita e gjykimit, kur ju dënoi turmës të cilat nuk janë trajtuar me vëmendje para se të ishte tepër vonë. Kushtoj vëmendje në këtë moment. Sepse këtë moment mendimet tuaja janë të regjistruar në qiell. Ka mendimet tuaja flasin më shumë se fjalët tuaja. Si farisenjtë, të cilët aq shumë flasin me gojën e tyre, por nuk dëgjuan Zotin, zemra e tyre ishte e ngujuar u bë e korruptuar dhe e keqe derisa ishte bërë tepër vonë, edhe për këtë tani mund të jetë thirrja juaj e fundit për të dëgjuar fjalën, e pranojnë atë për jetën e përjetshme. Ajo do të jetë shumë vonë, kur ju hyni në ulërimë e shumë zërave të gjyqit dhe të humbjes.

Por a keni vënë re ndonjëherë se zhurma e ujit mund të jetë e këndshme dhe relaksuese? Unë dua të peshkoj dhe unë shkoj për të gjetur një vend ku uji valëzon dhe pëshpërit. Unë mund të rri duarkryq dhe të dëgjoj se si ajo sjell paqe, gëzim dhe kënaqësi në zemrën time. Sa i lumtur jam për të pushuar në spirancë në qiell, ku zëri i Zotit i flet për paqe, siç është publikuar nga ndarja e ujit fjalë. Si duhet të jetë mirënjohës për të dëgjuar zërin e tij të dashur, dhe kujdes, dhe të menaxhimit dhe mbrojtjes. Dhe një ditë ne do të dëgjojmë të thonë të njëjtën zër i butë, jo dënim, por të mirëpritur të na falen mëkatet e të cilit janë falur në gjakun e tij, në jetët e të cilëve janë të mbushur me Frymën e të cilit ishte në Fjalën. Çfarë mund të jetë më e çmuar se sa për të dëgjuar një numër të zërave të mirëpritur dhe të jetë i rrethuar nga ato turma që besojnë në jetën e përjetshme? Oh, nuk ka asgjë si kjo. Unë lutem që ju të dëgjoni zërin e tij dhe të mos e fortësoni zemrën tuaj, por për të marrë Atë si Mbretin e juaj.

Oh, në qoftë se ju vetëm e patë atë. Ashtu si uji që ka për të shkatërruar botën, por i njëjtë me ujë shpëtoi Noen dhe shpëtoi tërë tokën për Noeun. Dëgjoni zërin e tij, zërin e shërbëtorit të tij, ndërsa i bën thirrjet për pendim.

5. Në dorën e djathtë kishte shtatë yje

"Në të djathtë të tij kishte shtatë yjet." Pra, natyrisht, ne tashmë e dimë nga vargu 20 e cila në fakt janë të shtatë yjet. "Dhe sekreti i shtatë yjet janë engjëjt (të dërguarit) e shtatë kishave." Kështu që këtu në asnjë rast nuk mund të shkojnë keq, sepse na i interpreton. Këto shtatë yjet janë engjëjt e shtatë kishave moshave të njëpasnjëshme. Ata nuk quhen emra. Ata janë të ekspozuar vetëm si shtatë, një për çdo kohë. Nga Epoka e Efesit, deri në këtë moshë Laodicejane, secili i dërguar nxjerrë popullin mesazhi i së vërtetës që nuk ka dështuar për ta mbajtur atë Fjalën e Perëndisë, që në moshë të caktuar të kishës. Çdo të mbajtur atë. Ata ishin të palëkundur në besnikërinë e tyre ndaj dritës origjinale. Kur të gjitha kohët janë larguar nga Perëndia, i Dërguari i Tij besnik ishte kthyer këtë herë prapa në Fjalën. Forca e tyre është bërë nga Zoti, përndryshe ajo nuk do të jetë në gjendje për të ndaluar. Ata ishin të sigurt në kujdesin e tij, sepse asgjë nuk mund të rrëmbehej nga duart e tij, as ndonjë gjë do të mund të na ndajë nga dashuria e Perëndisë, të jetë ajo sëmundje, rrezik, lakuriqësinë, urinë, shpatën, jetë apo vdekje. Ata janë të angazhuar me të vërtetë tek Ai dhe e mban plotfuqishmërinë e Tij.

Ata nuk ishin të shqetësuar për shkak të përndjekjes që ishin gjallë. Dhimbje dhe tallje ishin e vetmja arsye për të dhënë lavdi Perëndisë, si ata ishin të denjë të vuajnë për Të. Dhe në mirënjohje për shpëtimin e tij vunë zjarrin dritën e jetës së tij dhe të pasqyrohet dashuria e tij, durim, butësi, vetëkontroll, mirësinë dhe besnikërinë. Dhe Perëndia i mbështeti ata me mrekulli, shenja dhe mrekulli. Ata u akuzuan si fanatikë . Ata janë akuzuar por mbetën besnik ndaj Fjalës.

Pra, nuk është e vështirë për të marrë dhe të qëndrojnë besimin e vërtetë të kishës. Është e lehtë, sepse djalli është vetëm pas saj. Por kjo është diçka tjetër që të jetë e vërtetë në Fjalën e Perëndisë dhe të kthehen në atë që Fjala ishte prodhuar fillimisht pas Rrëshajëve.

Kohët e fundit unë u them se një njeri duhet të jetë një kisha Romako Katolike, kisha e vërtetë sepse ai ishte besnik në atë që ai besonte gjithë vitit, dhe ka vazhduar të rritet dhe nuk ka ndryshuar. Kjo nuk është kështu. Çdo kishë me qeverinë pas tij, dhe me besimin e tij se kisha nuk është fjala, dhe asnjë ministri duhet manifestuar, me siguri ajo nuk mund të mbijetojë. Kjo nuk ishte një kriter. Por kur ju mendoni se e atij grupi të vogël anëtarët e të cilit janë të sharruar në dy,me të cilat janë ushqyer luanët, persekutuar dhe të drejtuar nga shtylla tek postimi dhe ende u janë qëndruan të vërtetës të Fjalës - atëherë ajo padyshim do të duhet të jetë Perëndi. Si ata kanë mbijetuar betejën e tyre të besimit, dhe do të vazhdojë për të mbijetuar: kjo është një mrekulli.

Dhe ky ngushëllim nuk është vetëm për të dërguarit e shtatë epokave të kishës. Çdo besimtar i vërtetë është në dorë të Perëndisë, dhe mund të tërheqë nga dashuria dhe fuqia e Tij, dhe për të marrë bekimin e plotë të gjitha ato që Perëndia është besnik. Gjërat që Perëndia i jep të dërguarit, dhe se si Ai i bekon dhe përdor të Dërguarit të gjithë shembullin si besnik e mirësinë e tij dhe të kujdeset për të gjithë anëtarët e trupit të tij. Amen.

6. Shpata me dy tehe

"Nga goja e tij dilte një shpatë e mprehtë me dy tehe." Në Hebrenjve 4, 12: "E gjallë është fjala e Perëndisë dhe aktive, më e mprehtë si çdo shpatë me dy tehe, por që depërton deri në ndarjen e shpirtit dhe të frymës, nyjeve dhe të palcave, dhe shqyrton mendimet dhe qëllimet e zemrës."

Nga goja e tij dilte një shpatë e mprehtë me dy tehe, që është fjala e Perëndisë. Zbulesa. 19, 11 - 16:

"Dhe pashë qiellin e hapur, dhe ja, një kalë i bardhë, dhe ai që e kalëronte quhet Besniku dhe i Vërteti, gjykon dhe lufton me drejtësi sytë e tij ishin si flakë zjarri dhe mbi kryet e tij ishin shumë kurora; atje emrin e shkruar të cilën askush nuk e di përveç atij; ai është i veshur me një rrobe të ngjyer në gjak; dhe emri i tij është: Fjala e Perëndisë. Për të shkojë ushtritë e qiellit mbi kuaj të bardhë, të veshur me rroba liri të hollë, të bardhë dhe të pastër, nga goja e tij dilte një shpatë e mprehtë, që ai do të vrasë paganët, dhe ai do të qeverisë me skeptikët, prej hekuri do t'i shkelë vozën e verës së zemërimit dhe zemërimin e Zotit të Plotfuqishëm mbi rroben e vet dhe mbi kofshën ishte emri i tij i shkruar: MBRETI I MBRETËRVE dhe ZOTI I ZOTËRVE."

Gjoni 1: 48:

"i tha Natanaeli atij: 'Si e di ti?' Jezusi iu përgjigj dhe tha: 'Të pashë para të të thërriste Filipi, kur ishe nën fik.'"

Këtu është. Kur Ai të vijë, se fjala do të vijë kundër të gjitha kombeve dhe të gjithë njerëzit. Dhe asnjë nuk do të jetë në gjendje për t'i rezistuar. Aji do të zbulojë atë që është në çdo zemër, ashtu siç bëri me Natanaelin. Fjala e Perëndisë do të tregojë kush e kreu vullnetin e Perëndisë, dhe që nuk është duke kryer vullnetin e Zotit. Aji do të zbulojë veprat e fshehura të çdo njeriu dhe pse ai e bëri. Aji do të jetë shpërbërë. Prandaj, thotë Romakëve. 2, 3:

"Dhe ju, o njeri, që gjykon ata që bëjnë gjëra të tilla, dhe unë duke bërë të njëjtën gjë, që ti t'i shpëtosh gjykimit të Perëndisë?"

Ai vazhdon duke thënë se Perëndia do të gjykojë të gjithë njerëzit. Ai është këtu në vargjet 5 deri 17 është thekur, zemrat e papenduara do të vihet në gjyq. Punimet do të vihet në gjyq. Xhdo gjë që harton do të vihet në gjyq. Nuk do të ketë paragjykim kundër te Perëndia, që të gjithë do të vihet në gjyq me anë të Fjalës, askush nuk do të shpëtojnë. Ata që e kanë dëgjuar, por nuk dëgjuan do të vihet në gjyq nga ajo që ata dëgjuan. Ata që të pushuar në këtë, duke thënë se ata besojnë, por kjo nuk ka jetuar,

do të do të vihet në gjyq. Çdo sekret do të jetë hapur dhe do të shpallet publikisht. Oh, ne në të vërtetë do të kuptojmë historinë. Nuk do të ketë asnjë sekret i të gjitha kohërave.

Por ju e dini se Ai zbulon sekretet e zemrës së burrave dhe grave në këtë moshë në të cilën jetojmë? Kush tjetër mund të zbulojë sekretet e zemrës vetëm se Fjala? Heb. 4, 12:

"Jeta është fjala e Perëndisë aktive, më e mprehtë se çdo shpatë me dy tehe, por që depërton deri në ndarjen e shpirtit dhe të frymës, nyjeve dhe të palcave, dhe shqyrton mendimet dhe qëllimet e zemrës."

Kjo është Fjala. Ajo operon ku është dërguar, sepse ajo (ai) ka fuqi të plotë. E njëjta frymë që ishte në Jezusin (Fjala) është sërish i pranishëm në kishë në këtë moshë të kaluar, si një shenjë e fundit duke u përpjekur për të shkëputur njerëzit nga gjykata, sepse ata që e mohojnë Atë (Fjalën) janë të ardhur nën dënim. Heb. 6, 6:

"dhe megjithatë e shkelin fenë, të përtërihen rishtas me kthim, kur ata vetë përsëri e kryqëzojnë Birin e Hyjit dhe botërisht e poshtërojnë."

Prandaj, Pali tha se Fjala erdhi në pushtet, si dhe zëri i tij. Predikuar Fjala aktualisht është demonstruar vetë. Si një flakë, një shpatë e mprehtë, ajo shkoi në mendjet e njerëzve, dhe si një thikë kirurgjike kishte hequr sëmundjen dhe të kishte liruar skllevërit. Kudo ku ata ishin duke shkuar, këta besimtarë të hershëm: "Ata ishin duke predikuar Ungjillin (Fjala) dhe fjalën e Perëndisë pohonte shenjat shoqëruese." Të sëmurët janë shëruar, duke deklaruar se ata janë dëbuar, dhe ata folën në gjuhë të reja. Ajo ishte Fjala në veprim. Kjo fjalë nuk ka dështuar në gojën e të krishterëve të cilët besonin. Dhe në këtë moshë e fundit ajo është këtu më e fortë dhe më e madhe se kurrë në të vërtet. Oh, o kope e vogël, një pakicë e vogël, që e mbajte Fjalën, ajo me buzëqeshje të gojës sate dhe zemrën dhe një ditë Perëndia do t'ju japë mbretërinë.

7. Fytyra e tij si dielli

"Dhe fytyra e tij ishte si dielli që ndrin me gjithë forcën e saj."

Mateu 17, 1 - 13:

"Mbas gjashtë ditësh Jezusi mori me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin, vëllanë e tij, dhe i çoi mbi një mal të lartë, vetëm, dhe u shpërfytyruar përpara tyre fytyra e tij shkëlqeu si dielli dhe rrobat e tij u bënë të bardha si drita. Dhe ja, iu shfaqën atyre Moisiu dhe Elia, të cilët bisedonin me të. Përgjigje pas Pjetri i tha Jezusit: 'Zot, është mirë që ne jemi këtu. Nëse ju doni të ngremë këtu tri çadra: një për ty, Moisiu një një për Elian.' Ndërsa ai fliste akoma, ja një re plot dritë i mbuloi; dhe ja, një zë nga reja tha: Ky është Biri im i dashur, në të cilin kam kënaqësi për mua. Dëgjojeni atë!' Dhe dishepujt, sapo e dëgjuan këtë, ata u përulën dhe ishin shumë të frikësuar Qasjet për ta dhe i preku ata, duke thënë: 'Çohuni dhe mos kini frikë.' Dhe duke ngritur sytë panë njeri, përveç vetë Jezusi. Pastaj, kur po zbrisnin nga mali, Jezusi u dha atyre këtë urdhër duke thënë: 'Ju nuk do të thoni asgjë çka patë, derisa i Biri i njeriut të jetë ringjallur prej së vdekuri.' Dhe dishepujt e tij e pyetën duke thënë: 'Vallë pse thonë se duhet të vijë Elia për herë të parë?' Dhe Jezusi u përgjigj dhe tha: 'Elia me të vërtetë do të vijë më parë dhe çdo gjë do të rivendoset. Por unë po ju them se Elia ka ardhur, por nuk e njohin atë, por ata e bënë për të atë që ata të jenë të kënaqur. Kështu edhe do të vuajë prej tyre 'Biri i njeriut.' Atëherë dishepujt e kuptuan se u kishte folur për Gjon Pagëzorin."

Pra, tek Mateu 16, 28, i cili është një hyrje në Mateu 17, 1 - 13, Jezusi tha:

"... Disa nga këto të cilat këtu nuk do të vdesin pa e shikuar më parë Birin e njeriut duke ardhur në mbretërinë e Tij."

Të tre apostujt panë vetëm se - rendi i ardhjes së Tij të dytë. Ata panë Atë të shpërfytyruar aty, në majë të malit. Rrobat e tij shkëlqyen bardhë, dhe fytyra e tij shkëlqeu si dielli në kulmin e saj. Dhe ka, kur Ai u shfaq, Moisiu dhe Elia në të dyja anët. Kjo është vetëm mënyra se si ai do të vijë përsëri. Me të vërtetë së pari do të vijnë dhe Elija i rivendosur në zemrat e fëmijëve (nuses) përsëri në Doktrina Apostolike e Etërve në Fjalë. Malakia 4, 5 - 6:

"Ja, unë do t'ju dërgoj Elian, profetin, para se të vijë dita e madhe dhe e llahtarshme e Zotit. Ai do të bëjë që zemra e etërve t'u kthehet bijve dhe zemra e bijve etërve, me qëllim që vendi të mos goditet nga një shfarosje e plotë."

Izraeli është tashmë një komb. Tani është themeluar dhe ushtritë e tyre, marinës,

sistemit postar, flamurin dhe të gjithë ai i ka si një komb. Por më duhet të përmbushet ky Shkrim që thotë: "... apo një komb të jetë i lindur në të njëjtën kohë?..." Nga. 66, 8. Kjo ditë po vjen së shpejti. Fiku ka lulëzuar. Izraelitët janë duke pritur për Mesinë. Ata janë duke pritur Atë dhe pritjet e tyre janë gati për të përmbushur. Izraeli do të jetë i lindur shpirtërisht përsëri, sepse është e lehtë dhe jeta e tij është gati për t'u zbuluar.

Zbulesa. 21, 23:

"Dhe qyteti nuk ka nevojë për diell, as për hënë për të ndriçuar atë, lavdia e Perëndisë e ndriçon atë, dhe llamba e tij është Qengji."

Ky është Jeruzalemi i Ri. Në këtë qytet do të jetë Qengji dhe për shkak të pranisë së Tij nuk do të jetë e nevojshme më dritë. Nuk do të dal dhe të shkëlqejë dielli, sepse unë kam qenë atje ai është dielli dhe drita. Kombet që do të vijnë në të do të ecin në dritën e tij. A nuk jeni të kënaqur që është mbi ne atë ditë? Gjoni pa ardhjen e asaj dite. Po, Zot Jezus, Eja shpejt!

Malakia 4, 1 - 3:

"Sepse ja, dita po vjen që do të ndriçojë zjarrtë si një furrë; të gjithë arrogantët dhe të gjithë ata që kryejnë paudhësi do të jenë si kallamishtet; dita që vjen do t'i djegë - thotë Zoti i ushtrive - se ata nuk do të largohen as rrënja e as dega. Por ju që po e kanë frikë emrin tim, do Dielli i Drejtësisë, do të dalin me shërimin në rrezet, dhe ju do të dilni dhe do të hidheni si viçat që dalin nga shtalla. Do ti shkelni të ligët,sepse do të jenë hi nën thembrën e këmbëve tuaja në ditën kur unë do ta bëj këtë, Thotë Zoti i ushtrive."

Këtu është përsëri. Dielli shkëlqen në fuqinë e saj. Oh, fuqia e Birit të Perëndisë shkëlqen në mes të shtatë shandanëve prej ari. Atje ai qëndron, gjyqtari, ai që vuajti dhe vdiq për ne. Ai mori mbi Vete zemërimin e gjykimit hyjnor. Ai shkeli gotën e verës së mërisë dhe të zemërimit të Perëndisë vetëm. Siç u tha tashmë, mëkatari Zëri i tij është si zë i një ujëvarë ose ujë të goditur nga valët fatale në bregdetin shkëmbor. Por, i shenjtë është zëri i tij si këngë të shëndoshë të këndshme të përroit ndërsa jemi shtrirë në pushim, të kënaqur në Krishtin. Shkëlqenin mbi ne rrezet e tyre të ngrohtë të dashurisë, Ai thotë: "Mos kini frikë, unë jam ai që ishte, që është dhe që do të vijë, unë jam i Plotfuqishmi Me mua nuk ka asnjë tjetër Unë jam Alfa dhe Omega, i tëri." Ai zambakut të luginës dhe ylli i ndritshëm i mëngjesit. Ai është shpirti im më i bukur se dhjetë mijë. Po, kjo ditë e madhe është e gatshme të agiojë dhe dielli i Drejtësisë, do të dalin me shërimin në rrezet e tij.

KRISHTI FITUE

Zbulesa. 1, 17 - 18:

"Dhe kur e pashë, rashë para këmbëve të tij si i vdekur, dhe ai vuri dorën e tij të djathtë mbi mua, duke më thënë: 'Mos ki frikë, unë jam i pari dhe i fundit, i cili jeton, dhe isha i vdekur, por ja, unë jetoj për shekuj të shekujve, përjetë! Amen! Unë i kam çelësat e vdekjes e të nëntokës.'"

Asnjë qenie njerëzore nuk mund të mbajnë efektin e plotë të atij vizioni. Plotësisht të energjisë së humbur, Gjoni ra para këmbëve të tij si i vdekur. Por kjo është dora e Zotit, prekur nga dashuria dhe mëshira zëri tha: "Mos kini frikë, mos kini frikë. Unë jam i pari dhe i fundit unë jam ai që jeton, dhe isha i vdekur, por ja, jam i gjallë në shekuj të shekujve." Çfarë është atje për frikë? Dënimi që ra mbi Të në kryq, në varr, dhe kur Ai zbriti, ishte për ne. Ai mori të gjithë atë goditje të madhe për plagët e mëkatit dhe për këtë arsye asnjë dënim për ata që janë në Krishtin Jezus. Kështu, "Avokati" ynë është me siguri "Gjyqtari". Ai është edhe "Prokurori" dhe "Gjyqtari". Si gjyqtar, "rasti është zgjidhur" - ka përfunduar. Tani, pra, nuk ka asnjë dënim. Përse të kisha frikë? Çfarë premtimi ka Ai që nuk arriti kurrë të manifestohet para nesh? Pse duhet të frikësohemi dënimit apo vdekjes? E gjithë kjo është e vrarë. Këtu është një fitues i fuqishëm. Këtu është ai i cili ka fituar të dy botët, të dukshme dhe të padukshme. Jo si Aleksander, i cili pushtoi botën në 33 vjet dhe nuk e di se ku tjetër të drejtohen për pushtimin e mëtejshëm, kështu që ai vdiq si viktimë e mëkatit dhe jetës që nuk ka hije. Nuk më pëlqen Napoleonin i cili fitoi të gjithë Evropën, por është e mundur më në fund në Vaterloo dhe internuar në ishullin Elba, vetëm që të kuptojnë se ai kishte mundur. Por asgjë nuk mund të mundë Krishtin. Ai që zbriti është ngritur tashmë mbi të gjitha, dhe ai i ka dhënë emrin e të përmbi çdo emër. Po, Ai mundi vdekjen, ferrin dhe varrin, dhe kanë çelësat e tyre. Atë që ai e zgjidhi, po u zgjidh, dhe atë që Ai është i freskët, ai është i detyruar. Ajo nuk ndryshon. Nuk ka pasur fitues para tij, dhe askush nuk vihet

me Të. Vetëm Ai është Shpëtimtari, Shëlbuesi. Ai është i vetmi Perëndi dhe "Zoti Jezu Krisht" është emri i tij.

"Mos kini frikë nga Gjoni. Mos ki frikë, o tufë e vogël. Të gjitha që unë jam, ti je trashëgimtari i kësaj. E gjithë forca ime është e juaja. Plotfuqishmërija ime është e juaja, ndërsa unë jam duke qëndruar në komunitetin tuaj. Unë nuk erdha të sjell frikë dhe dështim, por dashuri dhe guxim dhe aftësi. Në ne të gjithë autoritetin dhe e juaja është që të përdorin atë. Jju thonë fjalën dhe unë do të bëjë atë. Kjo është besëlidhja ime dhe ajo kurrë nuk mund të dështojë."

SHTATË YJET DHE SHANDANI

Zbulesa. 1, 20:

"Sekreti i shtatë yjeve që ju patë në të djathtën time, dhe të shtatë shandanëve prej ari: të shtatë yjet janë engjëjt (të dërguarit) e shtatë kishave, dhe të shtatë shandanët që pe janë shtatë kishat."

Ne kemi zbuluar tashmë të vërtetën e këtyre dy mistereve. Oh, ne nuk kemi gjetur se kush ishin këta shtatë të dërguarit, por ndihma e Zotit dhe ne duam që ky mister do të përfundojë. Shtatë epokat ne e dimë. Janë të shënuara në fjalë dhe ne do të merremi me secilin për të arritur këtë epokë të fundit në të cilën jetojmë.

Por në një skenë e mbylljes së fundit të këtij kapitulli, të shohim atë duke qëndruar aty në mes të arit qëndron për qirinj me shtatë yje në dorën e tij të djathtë. Oh, kjo është e mahnitshme për të parë atë duke qëndruar aty në Hyjninë Supreme e Tij. Ai është një gjykatës, prift, mbret, shqiponjë, qengj, luan, Alfa, Omega, fillimi dhe mbarimi, Ati, Biri, Fryma e Shenjtë, që ishte, që është dhe që do të vijë, i Plotfuqishmi, të gjitha në të gjitha. Atje ai është, kreu dhe plotësonjësi. I denjë është Qengji që Ai provoi jetën e tij duke blerë vetë shpëtimin tonë. Tani ai qëndron në të gjithë fuqinë e tij dhe me gjithë lavdinë e tij me të gjitha dedikuar atij si gjyqtar.

Po, Ai qëndron mes shandanëve me qirinj, me yjet në dorën e Tij. Natën, sepse atëherë ne nuk përdorim llambat dritën, dhe pastaj ju mund të shihni yjet që shkëlqejnë dhe pasqyrojnë rrezet e diellit. Dhe kjo është shëtitje e errët. Kisha me anë të besimit hecën në errësirë. Zoti i saj është zhdukur nga kjo tokë, por Fryma e Shenjtë ende shkëlqen përmes kishës, duke i dhënë dritën e kësaj bote të vjetër të mallkuar. Dhe këto yje të pasqyrojë dritën e Tij edhe. Drita e vetme që ata kanë është drita e Tij. Si errësirë - si shpirtërisht ftohtë. Megjithatë, kur të vijë në mes,me atë dritë, dhe të ngrohtë, dhe kisha është e autorizuar me anë të tij ti bën veprat që ai kishte bërë.

Oh, në qoftë se ne mund të ketë paraqitje të shkurtër, si Gjoni. Çfarë njerëz duhet të jemi, duke qëndruar para Tij në atë ditë!

Nëse ju nuk e keni dorëzuar jetën tuaj tek Ai, nga jepja e zemrës Perëndisë në këtë moment, dhe të bie në gjunjë drejtë ku jeni, dhe kërkoni falje për mëkatet tuaja dhe të dorëzoni jetën tuaj tek Ai. Pastaj së bashku ne do të përpiqemi për të hyrë në shtatë epokat e kishës, dhe deri ne bëjmë, unë lutem që Perëndia do ta ndihmojë këtë shërbëtor të padenjë për të zbuluar Fjalën e Tij për ju.